

Motion till riksdagen 2009/10:Ub290

av **Lennart Sacrédeus (kd)**

FN:s samlevnadsundervisning i Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att i undervisningen om samlevnad och sex börja använda den internationellt erkända ABC-strategin.

Motivering

Många ungdomar i vårt land riskerar att fara mycket illa genom den acceptans av risktagande som kommit att prägla mångas syn på samlevnad och sex. I förordet till Smittskyddsinstitutets Epidemiologisk årsrapport 2007 använder statsepidemiolog Annika Linde mycket starka ord för att beskriva situationen i Sverige: ”På samma sätt som när det gäller antibiotikaresistens och klimat börjar det bli allt troligare att våra värsta farhågor när det gäller sexuella smittor kan komma att besannas. Vad gör vi för fel?” I 2008 års rapport skriver Linde: ”De sexuellt överförbara sjukdomarna är Smittskyddssveriges sorgebarn.”

Detta borde stämma till allvar. Sexualiteten är en viktig faktor i människors liv för lust och livsglädje, men det finns också risker förknippat med den. I sitt svar på min skriftliga fråga i riksdagen inom området har folkhälsominister Maria Larsson också lyft fram att det ”är mycket viktigt att preventionen av sexuellt överförbara sjukdomar är en integrerad del i det allmänna hälsofrämjande och förebyggande folkhälsoarbetet, särskilt i de insatser som riktas till ungdomar”.

I Sverige vill vi gärna tro att vi lyckats väl med undervisning och upplysning kring samlevnad och sex. Men upprepade larmrapporter har visat att kunskapen om sexuellt överförda infektioner är undermålig. Och även om ungdomar har relativt god kunskap om smittskydd, har de svårt att omsätta den i praktiken.

Fel! Okänt namn på

I detta sammanhang tyder dessvärre UMO, Ungdomsmottagningen på nätet, på en förhoppning om att mer av den gamla medicinen helt plötsligt skulle kunna lösa de problem den hittills orsakat. Här tycks riskmedvetenheten återigen tonas ner.

Sverige har sedan många år även det högsta aborttalet bland de nordiska länderna. De höga aborttalen i kombination med ungdomars i vissa aspekter otillräckliga kunskaper är troligen också en indikation på att undervisningen om samlevnad och sex behöver förändras. Därför borde Sverige nu börja arbeta efter den metod bland annat FN arbetar efter internationellt, genom bland annat Un aids, istället för att söka metoder som inte ger önskat resultat.

Utifrån detta arbetssätt är kondomer inte lösningen på alla problem, utan det handlar också om att tala respektfullt om att senarelägga den sexuella debuten och reducera antalet partner. Till detta kan fogas vikten av det egna beslutet: att stärka ungdomars självkänsla, att inte bli pressad av ungdomskulturens förväntningar, att själv kunna säga ja eller nej – och att ett nej alltid ska respekteras.

Inte minst inför hotet mot unga kvinnor att drabbas av livmoderhalscancer eller barnlöshet på grund av hpv-virus respektive klamydia borde detta vara oerhört centralt. I dag finns möjlighet till vaccination av endast ett fåtal av de varianter av hpv-viruset som existerar, varför reduktion av partner och trohet i ett fast förhållande vetenskapligt är bevisat vara den enda metoden för att undvika att bli smittad av alla olika hpv-virus. Att inte tydligt informera om detta är naturligtvis ett stort svek emot våra ungdomar.

Sverige behöver inse att sex kan vara förknippat med risker och börja bedriva sin undervisning om samlevnad även utifrån detta perspektiv genom att börja använda FN:s ABC-strategi.

Stockholm den 1 oktober 2009

Lennart Sacrédeus (kd)